

## Dimarts 4 durant l'any

**Text de l'Evangelí ( Mc 5,21-43):** En aquell temps, Jesús travessà el llac amb la barca i va tornar a l'altra riba (...). Llavors arriba un dels caps de la sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu, se li llança als peus i, suplicant-lo amb insistència, li diu: «La meva filleta s'està morint. Vine a imposar-li les mans perquè es curi i visqui». Jesús se n'anà amb ell. El seguia molta gent que l'empenyia pertot arreu.

Hi havia una dona que patia d'hemorràgies des de feia dotze anys. Havia sofert molt en mans de metges i s'hi havia gastat tot el que tenia, però no havia obtingut cap millora, sinó que anava de mal en pitjor. Aquesta dona, que havia sentit parlar de Jesús, se li va acostar per darrere enmig de la gent i li tocà el mantell, perquè pensava: «Només que li pugui tocar la roba, ja em curaré». Immediatament va deixar de perdre sang i sentí dintre d'ella que estava guarida del mal que la turmentava (...). Jesús li digué: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Vés-te'n en pau i queda guarida del mal que et turmentava».

Mentre Jesús encara parlava, en van arribar uns de casa del cap de la sinagoga a dir-li: «La teva filla s'ha mort. Què en trauràs, d'amoïnar el Mestre?». Però Jesús, en sentir aquestes paraules, digué al cap de la sinagoga: «No tinguis por; tingues només fe» (...).

---

*La pregària, un combat "cos a cos" amb Déu*

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

**Avui considerem la pregària com a combat de la fe i victòria de la perseverança. A "Gènesis" (cap. 32), aquella misteriosa lluita —"cos a cos", entre Jacob i Déu— anuncia quelcom del que avui contemplem en "l'hemorroïsa" i en Jaire.**

**L'oració requereix confiança, proximitat, un "cos a cos" simbòlic amb Déu, tal com actua la dona que patia el flux de sang: "només que li pugui tocar...". La "lluita" connota força d'ànim, perseverança, tenacitat per tal d'assolir allò que hom desitja davant d'un Déu que beneeix, si bé roman sempre misteriós, quasi com inassolible. Si l'objecte del desig és la relació amb Déu, la seva benedicció i el seu amor, aleshores la lluita culmina en el reconeixement de la pròpia debilitat, que venç precisament quan s'abandona a les mans misericordioses de Déu: "la teva fe t'ha salvat".**

**—Quan ja ningú no m'escolta, quan ja no puc invocar ningú, quan el problema sembla desbordar tota esperança —tal era la situació de Jaire— aleshores Déu encara m'escolta i m'ajuda.**